

Kurvene fra Bolgatanga

Dansk Handicap Forbund sælger håndlavede kurve. Ulandsafdelingen er taget på visit hos kurvefletterne i Ghana for at indvie et hus

M I N HJÆLPER OG jeg lander i Ouagadougou, hovedstaden i Burkina Faso. Vi er en time forsinket på grund af terror i Paris og undtagelsestilstand i Bruxelles. Men en time er ingenting i Afrika, og David, den lokale leder på vores kurveprojekt, venter på os i luft-havnen. Vi skal til Bolgatanga i det nordøstlige Ghana, men tager over Burkina Faso, da det nationale flyselskab i Ghana tidligere har afvist at bære en kørestolsbruger ombord. Forude venter en fem timers køretur. Vores problem er, at grænsen lukker kl.18, og det kan vi ikke nå. Men David har lavet en aftale med en grænsevagt. Ved grænsen sidder soldater under et halvtag og holder øje med os. Her bliver vi hentet og kører efter vagten ad nogle småveje uden om grænsen. Vi får vores stempler, og David betaler lidt til mandens "aften-te", fordi vi har forstyrret hans ro. Tilbage ad nogle andre små veje, forbi geder og høns er vi igen på landevejen, nu i Ghana.

Verdensberømte kurve

Vi er her for at se, hvordan vores kurveprojekt skrider frem. Buster Norsk, der arbejder frivilligt i Dansk Handicap Forbund, startede det første kurveprojekt i 2013. Projektet levede op til sine mål, og nu er vi her for at begynde et nyt. Som ved det første projekt skal der uddannes 60 personer med et handicap til at flette kurve. I Bolgatanga er

kurvene en vigtig vare, og et kunst-håndværk man er kendt for ude i verden, da kurvene eksporteres til Vesten. I området er arbejdsløsheden tårnhøj. Alle vil sydpå til hovedstaden Accra eller helt ud af landet. De kommer måske tilbage i de par måneder, hvor de kan dyrke noget, fordi regntiden gør alt grønt, og jorden bliver frugtbar for en tid. Men når der er høstet, tager de væk igen. Og jorden bliver igen til støv.

Mennesker med handicap har svært ved at tage væk eller finde arbejde. Derfor er kurvene en god indtægtskilde. Fletterne bliver ikke rige, men de kan blive mere uafhængige og bidrage til familiens økonomi. Det giver dem samtidig en helt ny og højere status.

Organisering er nødvendigt

Udover at få undervisning i at flette kurve bliver deltagerne i kurset også medlemmer af den lokale handicaporganisation GSPD, som Dansk Handicap Forbund arbejder sammen med. Her får de mulighed for at tale deres sag. Det har vist sig, at de er meget glade for at mødes, og de har kunnet hjælpe hinanden med mange ting. Deres kursus indeholder også undervisning i regnskab, og de handicapretigheder, som de ikke altid ved, at de har. Mange af deltagerne har ikke gået i skole, for det har der ikke været tradition for, hvis man har et handicap. De taler derfor heller ikke engelsk, som er Ghanas officielle sprog, men kun de lokale dialekter.

Der flettes med stor omhu. Området er kendt for sine smukke kurve i mange farver.

Den officielle åbning

Et af vores mål i det seneste projekt har været at bygge et hus, hvor fletterne kan arbejde. Det kan ikke finansieres gennem projektet, så vi har søgt og fået midler gennem en dansk fond ved navn Schrøder Metrofonden. Vi arbejder på at finde penge til tre huse mere. Det er meget vigtigt for fletterne, at de har et sted, hvor de kan mødes og arbejde sammen. I byen Niagga besøger vi det hus, vi har fået finansieret, og som står næsten færdigt.

Der er gang i arbejdet, da vi ankommer. Fletterne sidder på gulvet langs væggen med deres kurve. Rummet er umøbleret og her er dejlig skygge og en lille brise blæser ind. Alle er glade for vores besøg og hilser os velkomne. Janet fortæller, at hun bruger tre dage på at flette en kurv, der indbringer 40 kr. på det lokale marked. Før Janet begyndte

Forbundet har medvirket til at få opført et hus til kurvefletterne, som netop er blevet indviet.

at lave kurve, havde hun ikke arbejde, men skaffede mad til familien ved at dyrke egne grøntsager. Nu fletter hun om aftenen, når det er sæson for grøntsager. Indtægten fra kurvene er blevet meget vigtig.

Bagefter tager vi ud til den officielle åbning af projektet. Pressen, den lokale høvding og den politiske leder er inviterede. Det er ulideligt varmt, og talerne, der skal oversættes, virker lange. Men sådan er det skik og brug her. Efter de lokale ledere har givet deres opbakning og prist den danske indsats, taler David. Han benytter lejligheden til at fortælle, at vi tidligere på dagen blev stoppet af politiet, som ikke ville tro på, at hans kørekort var gyldigt. For hvordan kunne han køre bil, når han har et handicap? Han slap ved at betale en kontant erkendelse. Men han var rasende, og det fremgår af talen. De lokale ledere tager noter og lover at gøre noget ved det.

På besøg hos Nsoh

Vi besøger også Nsoh. Han har polio og sidder på sin tricykel, da vi

ankommer. En del af kurvene sælges i Danmark af Buster Norsk gennem Dansk Handicap Forbund. De giver et overskud, som bliver brugt til at købe kørestole og tricykler, til dem, der har det største behov. En af disse cykler har Nsoh fået. Han er oprindeligt skomager, men nu har han lært at flette kurve. Nsoh fortæller alvorligt om sine problemer med at brødføde familien og have penge nok til at sende sine tre børn i skole. Men hver gang han har forklaret, og David skal til at oversætte, sætter han i et stort charmerende smil.

Nsoh viser os sit hus. Vi kommer ind i et rum på ti kvadratmeter. Det er i dette rum, de arbejder, laver mad, spiser og opholder sig om aftenen. Ved siden af er der et lige så lille rum, hvor de sover sammen med de tre børn.

Det har været en stor oplevelse at besøge kurvefletterne i Ghana, og der hersker ingen tvivl om, at det arbejde, forbundet hjælper med i Ghana, gør en meget stor forskel. ■

Overalt hvor vi kom frem, blev vi mødt med stor gæstfrihed og glæde. Fra venstre ses Peter Marx, Nsoh på sin cykel, Buster Norsk, som oprindeligt startede kurveprojektet, og David.

KØB KURVE

Du kan også bidrage ved at købe kurvene i Dansk Handicap Forbunds webshop.